

Sygn. akt VI Ka 128/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014r.

sprawy W. B.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 19 grudnia 2013r. sygn. akt VIII K 518/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego W. B. w ten sposób, że orzeczoną w pkt 1 części dyspozytywnej karę łączną pozbawienia wolności obniża do 5 (pięciu) lat,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 128/14

UZASADNIENIE

W. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 22.12.2008 r. sygn. akt II K 157/08, za czyny popełnione w dniach 21.02.2008 r. i 23.02.2008 r., kwalifikowane z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. zat. 11 § 2 k.k. popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k., na karę 1 rok pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 14.09.2010 r. w sprawie sygn. akt II Ko 588/10,

II. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 02.02.2009 r., sygn. akt II K 874/06, za 4 czyny popełnione w dniu 17.02.2006 r., kwalifikowane z:

- a) art. 288 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- b) z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) z art. 158 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i

d) z art. 223 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności

i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbył w całości w okresie od 18.02.2006 r. do 04.01.2008 r. i od 21.05.2009 r. do 05.07.2009 r.;

III. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 29.04.2009 r. sygn. akt II K 164/08, za czyn popełniony w dniu 05.10.2008 r., kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k. i art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt II Ko 1/12;

IV. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13.04.2011 r. sygn. akt II K 424/09, za czyn popełniony w okresie od 08.06.2007 r. do 30.06.2007 r., kwalifikowany z art. 247 § 1 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 05.07.2009 r. do 06.10.2009 r. oraz od 13.11.2011 r. do 06.08.2013 r.;

V. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 01.02.2012 r. sygn. akt II K 722/11, za czyn popełniony w dniu 13.11.2011 r., kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 19 grudnia 2013 roku w sprawie VIII K 518/13:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu W. B. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach I, IIa, IIb, IIc, IID, III i IV części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył mu karę łączną 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu W. B. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie sygn. akt II K 157/08 od 30.11.2010 r. do 29.06.2011 r., w sprawie II K 874/06 od 18.02.2006 r. do 04.01.2008 r. i od 21.05.2009 r. do 05.07.2009 r., w sprawie II K 164/08 od 06.08.2013 r., do 19.12.2013 r. i nadal, w sprawie II K 424/09 od 05.07.2009 r. do 12.10.2009 r. i od 13.11.2011 r. do 06.08.2013 r.,

3. pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt od I do IV części wstępnej wyroku łącznego,

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie wyroku opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku,

5. na podstawie § 2 ust. 3 i § 14 ust. 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 177,12 zł, w tym kwotę 33,12 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług,

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r.

o opłatach w sprawach karnych zwolnił W. B. od ponoszenia kosztów sądowych, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Wyrok ten zaskarżył w części orzeczenia o karze obrońca skazanego z urzędu zarzucając nadmierną surowość orzeczonej kary łącznej w rozmiarze 6 lat i 8 miesięcy, podczas gdy przy uwzględnieniu zasadniczej jednorodności

czynów głównie skierowanych przeciwko mieniu, a także pozytywnej opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, świadczącej o znacznym postępie jego resocjalizacji, przyjąć należy większy rozmiar absorpcji łączonych wyroków niż uczyniono to w zaskarżonym wyroku (art. 438 pkt 4 kpk).

Stawiając powyższy zarzut autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności wobec skazanego W. B..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie istnienia zbiegu realnego pomiędzy czynami, za które W. B. został skazany w sprawach II K 157/08 i II K 164/08 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze oraz w sprawach II K 874/06 i II K 424/09 Sądu Rejonowego w Świdnicy.

Rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art.438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy orzeczona kara bądź suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych wymierzonych przez sąd za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należyście stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osoby skazanej. Innymi słowy, tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy (przy wymiarze kary łącznej w odrębnym postępowaniu – skazanego), ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej. Taka sytuacja – w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie właśnie występuje.

Powszechnie przyjmuje się, iż skrajne sposoby konfigurowania kary łącznej – pełna kumulacja i pełna absorpcja są stosowane w sytuacjach wyjątkowych, które to nie występują w realiach niniejszej sprawy. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie wskazuje się, iż przy wymiarze kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym należy brać pod uwagę: - ścisłość związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, - okoliczności, które zaistniały po wydaniu łączonych wyroków, - dyrektywy prewencji ogólnej i indywidualnej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 11.02.1975r., I KR 292/75, OSNKW 1976, z. 10-11, poz. 128; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10.10.1991r., II Ak 127/91, KZS 1991, nr10, poz.10 i z 30.09.1998r. II AKa 191/98, Prok. i Pr. z 1999r., nr4, poz. 24; wyrok Sądu Najwyższego z 25.10.1983r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65 oraz G. Calkiewicz, Dyrektywy wymiaru kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym, Pałestra z 2006r., nr 7-8, s. 66-81).

Rzeczywiście jak zauważa w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku sąd rejonowy w niniejszej sprawie sąd dysponował możliwością wymierzenia skazanemu W. B.kary łącznej w wymiarze od 2 lat pozbawienia wolności (najsurowsza z kar wymierzona w sprawach II K 165/08 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze i II K 424/09 Sądu Rejonowego w Świdnicy) do 8 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar orzeczonych za czyny pozostające w zbiegu realnym). Rzeczywista dolegliwość jaka wynikała dla skazanego z wszystkich wyroków jednostkowych objętych niniejszym wyrokiem łącznym wynosiła jednak 7 lat pozbawienia wolności, gdyż za przestępstwa, za które W. B.został skazany w sprawie II K 874/06 Sądu Rejonowego w Świdnicy wymierzono mu karę łączną 2 lata pozbawienia wolności. W rezultacie zatem sąd I instancji wymierzył skazanemu karę w wysokości praktycznie odpowiadającej rzeczywistej dolegliwości dla skazanego. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie może za tym przemawiać uprzednia wielokrotna karalność skazanego, jego konsekwencja, czy premedytacja w dążeniu do łamania prawa, jak i postać winy w przypisanych mu kolejnych przestępstwach. Okoliczności te nie są bowiem okolicznościami decydującymi o wymiarze kary łącznej. Zupełnie sąd ten stracił z pola widzenia fakt, że skazany W. B.posiada pozytywną opinie z zakładu karnego (k.75). Odstęp czasowy

w jakim zostały popełnione przez skazanego czyny wchodzące w skład przedmiotowego zbiegu realnego, przewaga przestępstw przeciwko mieniu przemawiają za potrzebą wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji w większym stopniu, zbliżając tą karę do dolnego progu możliwości orzeczenia.

Wobec powyższego sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył orzeczoną w stosunku do skazanego W. B. karę łączną do 5 lat.

W pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy

Wobec ustanowienia W. B. obrońcy z urzędu Sąd Okręgowy na podstawie art.29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 tytułem podatku od towarów i usług. Wysokość zasądzonej kwoty sąd ustalił na podstawie §14 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art.634 k.p.k. w zw. z art.624§1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił skazanego W. B. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.